

תרופות הגורמות להיפונתרמיה

היפונתרמיה היא הפרעה האלקטרוליטית השכיחה ביותר בקרב חולים מאושפדים (7%) וביחידות טיפול נמרץ (30%). היפונתרמיה דווחה ב-4% מן החולים שהגיעו לחדרי המיון ושכיחותה עולה בקשישים. הסימפטום השכיח ביותר המאפיין היפונתרמיה הוא בלבול (לעתים קרובות משויך לסניליות). היפונתרמיה חמורה יכולה לגרום להתכווצויות ול-coma. היפונתרמיה מאובחנת כאשר רמת הנתרן בדם נמוכה מ-136mEq/L והיפונתרמיה חמורה - כאשר רמת הנתרן בדם נמוכה מ-120mEq/L.

היפונתרמיה כתוצאה מנטילת תרופות יכולה להיגרם במנגנונים שונים. ישנן תרופות, המפורטות ברשימה דלהלן, המשפיעות על המוסטזיס של נתרן ומים (דיריטיקה) ותרופות המשפיעות על ייצור או תגובה ל-ADH (Anti Diuretic Hormone) בהיפותרמיה, בעיקר SIADH (Syndrome of Inappropriate ADH):

Amiodarone	Lopinavir
Amlodipine	Levodopa / Carbidopa
Atomoxetine	Methotrexate (intratecal)
Azithromycin	Methyldopa
Bupropion	Mirtazapine
Bromocriptine	Nicotine Patch Therapy
Carbamazepine	Omeprazole
Citalopram	Oxcarbazepine
Clonidine	Oxytocin
Clozapine	Paroxetine
Cyclophosphamide	Peg 3350 (bowel prep)
Desmopressin (intranasal)	Pentostatin
Duloxetine	Pramipexole
Diuretics (Amiloride, Hydrochlorothiazide, Indapamide)	Reboxetine
Escitalopram	Ritonavir
Esomeprazole	SSRI's
Flecainide	Sertraline
Fluoxetine	Tacrolimus
Glipizide	Tolterodine
Glucagon	Tramadol
Heparin	Valproic Acid
Hydroxyurea	Venlafaxine
Ibuprofen	Vincristine
Levetiracetam	Ziprasidone
Lithium	

References:

- 1) Amer. J. Kidney Dis; 52(1): 144-153, 2008
- 2) Reactions Online
- 3) Beilinson D.I. files